పని. నిన్ను ఎంతదూరం తోలుకొనివెళ్ళాలో అంతదూరం తోలుకొనిపోతాడు. ఈలోపుగా వీడిని వదిలేద్దాము అని మీరు అనుకొన్నా ఆయన మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, అదో ప్రమాదం. శివుడు లేడు, రాముడు లేడు, దేవతలు లేరు, యజ్ఞాలు లేవు ఏమీ లేవు, లోపలకు మిమ్మల్ని తీసుకొని పోవటమే ఆయన పని. సద్వస్తువు ఎంత లోతులలో ఉందో అంత లోయలలోనికి మిమ్మల్ని తోలుకొని పోవటం తప్ప ఇంకోపని ఆయనకు లేదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 09-06-2010, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

వేదములసారం భగవద్గీత. ఇది భగవంతుడిచేత స్వయంగా చెప్పబడినది. వేదములు అనే చెట్టుకు కాసినపళ్ళు ఉపనిషత్‌లు. ఆ ఉపనిషత్‌లలో ఉన్న రసం భగవద్గీత. భగవద్గీత మన ఇంట్లో ఉంటే నాలుగు వేదములు ఉన్నట్లే. మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు నారాయణుడు. ఆయనే కృష్ణుడిగా అవతరించి భగవద్గీతను మనకు ఉపదేశించాడు. భగవద్గీతలో నాలుగు యోగాలు వస్తాయి. యోగము అంటే ఉపాయము. భగవంతుడిలో ఐక్యమవ్వటానికి భక్తియోగం, జ్ఞానయోగం, కర్మయోగం, ధ్యానయోగం ఇవి అన్నీ ఉపాయాలు. వీటిలో ఏదో మార్గంలో ప్రయాణం చేసి మనం భగవంతుడిలో ఐక్యమవ్వాలి. కామం యొక్క వేగం, క్రోధం యొక్క వేగం, మనోవేగం ఈ వేగాలు నెమ్మదిగా తగ్గించుకొంటూ రండి. ఈ వేగాలు తగ్గించుకోవటానికే మంత్రం, యంత్రం, తంత్రం చెప్పారు. ఏదో భగవంతుడి నామాన్ని తీసుకొని మీరు జపిస్తూ ఉంటే మనోవేగం తగ్గుతుంది. మంత్రాన్ని జపించటం వలన మనం పవిత్రులమవుతాము. యంత్రం అంటే శ్రీచక్రపూజలు అవి చేస్తారు, మనోనిగ్రహానికి అవి సహకరిస్తాయి. సర్వసాధారణంగా మన మనస్సు, ఇంద్రియాలు లోకంవైపుకు వేగంగా పోతూ ఉంటాయి. మనకు లోకవాసన, దేహవాసన ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఈ దేహవాసనలోనుండి, లోకవాసనలోనుండి మనస్సును తప్పించి భగవంతుడి వైపుకు మళ్ళించటానికి తంత్రం పెట్టారు. మంత్రం, యంత్రం ఇవి అన్నీ తంత్రంలో భాగాలు.

మీకు ఏకాంతవాసము ఇష్టం ఉండటంలేదు. మీరు రోజూ ఇంట్లో ఒక గంటసేపు ఏకాంతంగా కూర్చోవాలి. ఏకాంతవాసం, సహవాసం, ఉపవాసం. ఏకాంతవాసంలో రోజూ గంటసేపు ఉంటే మన మనస్సులో ఏమి జరుగుతుందో మనకి తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఏకాంతంగా ఉండటం వలన మనకు ఇంకో లాభం ఏమిటి అంటే మౌనం అలవాటు

అవుతుంది. మౌనం వలన మనకు శారీరకశక్తి వస్తుంది, మానసికశక్తి వస్తుంది, ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది. ఏకాంతవాసం అలవాటు అయినవారు జీవితంలో ఎక్కువ మౌనంగా ఉంటారు. వారు అవసరమైతే మాట్లాడతారు, అవసరంలేకపోతే మాట్లాడరు. అవసరమైతే మాట్లాడేవారిమాట కఠినంగా ఉండదు, మృదువుగా ఉంటుంది, నిర్మలంగా ఉంటుంది, ఆమాట మీకు శాంతిని చేకూరుస్తుంది. కొంతమంది ఎప్పుడూ ఇతరులను నిందిస్తూ ఉంటారు. వారిని వారు పొగుడుకొంటూ ఉంటారు. ఇటువంటివారు ఒకవేళ పొరపాటున ఎప్పుడైనా మంచిమాట చెప్పినా ఆ మాట యొక్క ప్రభావం ఎవరిమీద ఉండదు, ఎవరూ దానిని పట్టించుకోరు.

మీ దేహప్రారబ్ధాన్నిబట్టి సంపదలు వస్తూ ఉంటాయి పోతూ ఉంటాయి, గౌరవాలు వస్తూ ఉంటాయి పోతూ ఉంటాయి, బంధువులు వస్తూ ఉంటారు పోతూ ఉంటారు. దేహం ఎంత నిజమో ఇవన్నీ అంతే నిజం. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఏది రావాలో అది భగవంతుడి సంకల్పాన్ని బట్టి వస్తుంది. మీకు ఇంటి దగ్గర సమస్యలు వస్తున్నాయి అనుకోండి, భగవంతుడికి తెలియకుండా అవి రావటం లేదు. మీకు సంతోషం వచ్చినప్పుడు, దుఃఖం వచ్చినప్పుడు ఒకే రకంగా ఉండటం నేర్చుకోగలిగితే తొందరగా మీకు మనోనిగ్రహం వచ్చేస్తుంది. ఆచార్యులవారి గురించి కొంతమంది ఏమంటారు అంటే కైలాస శంకరుడే కాలడి శంకరుడు అంటారు. ఆయన గ్రంధాలు వ్రాసాడు, కాలినడకన తిరిగి బోధించాడు. ఆయన వ్రాసిన భాష్య గ్రంధాలను అవి భాష్యగ్రంధాలు కాదు భాష్యదీపాలు అంటారు. అజ్ఞానం అనే చీకటిలో ఉన్న మనలను వెలుతురులోనికి తీసుకొనిరావటానికి వ్రాసాడు కాబట్టి అవి గ్రంధాలు కాదు దీపాలు అని కొంతమంది అంటారు.

ఆచార్యులవారు ఒకచోట ఏమనిచెప్పారు అంటే మీరు దేనికి తొందరపడకండి. మీకు పుణ్యాలు చేసినట్లు లేక పాపాలు చేసినట్లు స్వప్నం వచ్చింది అనుకోండి. మెలకువ వచ్చాక, అది స్వప్నం అని నీకు అర్థమయ్యాక పాపం చేసినవాడు నేను పాపం చేసాను అని అనుకోడు, పుణ్యం చేసినవాడు నేను పుణ్యం చేసాను అని అనుకోడు. ఈ పాపము, పుణ్యము కూడా అసత్యమే అని తెలిసిన తరువాత ఆ పుణ్యానికి గర్వపడడు, పాపానికి దుఃఖపడడు. అలాగే అజ్ఞానం ఉన్నంతసేపు ఈ ప్రపంచం అంతా నిజంకింద అనిపిస్తుంది. అజ్ఞానంలో ఉన్నప్పుడు నీకు ఈ ప్రపంచం ఎంత సత్యంగా కనిపిస్తోందో జ్ఞానం రాగానే అది అంత అసత్యం అని నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు ఈ పుణ్యపాపాలకు విలువ ఏముంది? వీటిని అసలు నీవు

పట్టించుకోవు. ఆ ఎత్తుకు ఎదిగిరా. ఎప్పుడోకాదు, ఇప్పుడే ఈ శరీరం భూమి మీద తిరుగుతున్నప్పుడే ఆ స్థితిని పొందు అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. నీకు భిన్నంగా ఎవరు ఉన్నారు. అన్నీ స్వప్న శరీరాలే. ఎవరి గురించి సంతోషపడతావు, ఎవరి గురించి దుఃఖపడతావు. బ్యాటరీ లైటులో బ్యాటరీలు ఉన్నంతసేపు అది వెలుగుతూ ఉంటుంది. బ్యాటరీలు అయిపోయిన తరువాత లైటు అక్కడే ఉంటుంది, స్విచ్ అక్కడే ఉంటుంది, వెలగదు ఇంక ఆగిపోతుంది. అలాగే నీ మనస్సు వాసనలు అనే మూటను నెత్తిమీద వేసుకొని వస్తోంది. నువ్వు సాధన చేసి గురువు అనుగ్రహం వలన ఆ వాసనలు అనే మూటను దింపి అవతల పడేసావు అనుకో ఇంక నీ మనస్సును కదలమన్నా అది కదలదు. ఈ కదలని మనస్సుకా పునర్జన్మ అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. కదిలే మనస్సుకు పునర్జన్మ కాని కదలని మనస్సుకు పునర్జన్మ లేదు. ఏ వాసనల వలన మనస్సు పనిచేస్తోందో ఆ వాసనలు అన్నీ పోతే మనస్సు ఇంక కదలదు. కట్టెలు అయిపోయిన తరువాత మంట ఎలా ఆరిపోతుందో అలాగ మనస్సును నడిపే వాసనలు ఖర్చు అయిపోయిన తరువాత మనస్సు ఆరిపోతుంది. అప్పుడు నీకు ఎటుచూసినా సుఖమే, ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా శాంతే, ఆ ఎత్తుకు మిమ్మల్ని తీసుకొనిపోవాలి అని ఆచార్యులవారి ప్రయత్నం. అందుకే వ్రాసాడు, అందుకే మాట్లాడాడు, అందుకే దేశం అంతా తిరిగాడు ఆయన.

ప్రతీ మనిషికి ఇష్టాలు, అయిష్టాలు ఉంటాయి. ఈ ఇష్టాలు, అయిష్టాలు ఉన్నంతకాలం ఎవడు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా వాడికి మనోనాశనం సాధ్యంకాదు. చేతులు లేనివాడు చెట్టు ఎక్కటం ఎటువంటిదో, ఇష్టాలుఅయిష్టాలు పెట్టుకొని మనస్సును నశింపచేసు కోవటానికి చేసే ప్రయత్నం కూడా అటువంటిదే. ఎందుచేతనంటే ఇష్టాలు, అయిష్టాలు మనస్సును పెంచేస్తాయి ఇంక అది ఎలా నశిస్తుంది. భగవంతుడి మీద మనకు నమ్మకంలేదు, మనందరము విశ్వాసహీనులం. వాదనలు చేయమంటే వాదనలు చేస్తాము కాని మనకు విశ్వాసము లేదు. భగవంతుడి మీద విశ్వాసం ఉంటే ఆయన చెప్పిన మాట మీద శ్రద్ధ కలుగుతుంది. విశ్వాసం లేనప్పుడు శ్రద్ధ ఎక్కడ నుండి వస్తుంది, ప్రేమ ఎక్కడ నుండి వస్తుంది, తపన ఎక్కడ నుండి వస్తుంది. హృదయంలో ఒక సత్యవస్తువు ఉంది. అది ఇచ్చే వెలుగు సహాయంతో మనస్సు లోకాన్ని చూస్తోంది. ఎవరిచ్చిన వెలుగు సహాయంతో మనస్సు లోకాన్ని చూస్తోందో ఆ వస్తువును మనస్సు చూడలేదు, ఎక్కడైతే మనస్సు పూర్తిగా అణిగిపోయిందో అక్కడ ఆ వస్తువు తెలియబడుతుంది కాని మనస్సు వెళ్ళి దానిని పట్టుకోలేదు.

ఆచార్యులవారు ఏమంటున్నారు అంటే పంది మలం తింటోంది, మనం అన్నం తింటున్నాము. ఇంద్రియ భోగాలు పందీ అనుభవిస్తోంది, మనమూ అనుభవిస్తున్నాము. ఇంద్రియభోగాలతో సరిపెట్టుకొని, సత్యాన్వేషణ చేయకుండా చనిపోతే మనకీ పందికీ తేడా ఏమిటి అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. పందిలా తినటమే పనా మనకి, సత్యాన్వేషణ చేయకపోతే ఇంక ఈ మానవ శరీరం దేనికి వచ్చినట్లు అంటున్నారు.

యోగంలో స్థిరపడు. భగవంతుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు. నటరాజు డాన్స్ చేసేటప్పుడు ఒకపాదం మీకు చూపిస్తూ ఉంటాడు. అంటే లోకంలో ఉన్న భోగాలను చూసి నా పాదాలను విడిచిపెట్టకండి అని చెప్పటం. మనం శరీరాన్ని శుద్ధిగా ఉంచుకోవటానికి చూస్తాముకాని మనస్సును శుద్ధిచేసుకోవటంలేదు. మనస్సును శుద్ధిగా ఉంచుకోవాలి అంటే మీ మాట, చేత, ఆలోచన నిదానంగా ఉండాలి, నిర్మలంగా ఉండాలి. భగవంతుడు మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయన సర్వసాక్షి. ఆయన మనం చేసే పనులను, మనకు వచ్చే తలంపులను చూస్తున్నాడు. అందుచేత నువ్వు ఒకమాట మాట్లాడితే, ఒక పనిచేస్తే, మనస్సులోనికి ఒక ఆలోచన వస్తే వాటికి భగవంతుడు సంతోషించాలి. మీ చుట్టాలు కాదు సంతోషించవలసింది. వారు మీకు మోక్షాన్ని ఇవ్వలేరు సరికదా వాసనలు పెంచమంటే పెంచుతారు. ఆధ్యాత్మికం మాట వదిలివేయండి, భౌతికంగా కూడా వారు చేసేది ఏమీ ఉండదు. అందుచేత వారి గురించి ఆలోచించి మీ టైమును పాడుచేసుకోవద్దు. ఎవరితో అయినా తగుమాత్రంగా ఉండాలి కాని అతిగా ఉండకండి. మిగతా కాలాన్ని అంతా నీ మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవటానికి ఉపయోగించుకో. నీ మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవటం కంటే మించిన పని ఈ లోకంలో ఏమీ లేదు.

ఆచార్యులవారు ఏమంటున్నారు అంటే ఈ ఇంద్రియాల గొడవ, మనస్సు గొడవ, బుద్ధి గొడవ, లోకం గొడవ ఏమిటి? ఇవి అన్నీ నిజంకాదు. ఇవి ఏమీ ఆత్మకాదు. నిజంకాని దాని వెంట ఎన్నాళ్ళు ఇలా పరిగెడతావు. అది అంతా అనాత్మ. అనాత్మ గొడవలన్నీ తీసెయ్యి. ఇంద్రియాలు ఆత్మకాదు, నీ మనస్సు ఆత్మకాదు, పుణ్యపాపాలు ఆత్మకాదు, ఆత్మ నీ హృదయంలో ఉంది. నువ్వు వివేకాన్ని పెంచుకొని అనాత్మ గొడవలు అన్నీ బయటకు గెంటెయ్యి. పెంట అంతా తీసి అవతల పారెయ్యి. ఈ శరీరము, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, లోకం, నీ దుఃఖం, సంతోషం ఇవి ఏమీ సత్యం కాదు. నువ్వు వివేకాన్ని పెంచుకొని, వైరాగ్యాన్ని పెంచుకొని ఏది

సత్యం, ఏది అసత్యం అని విడదీసుకొని సత్యంకాని విషయాలను బయటకు గెంటెయ్యి. దీనికి బుద్ధిసూక్ష్మత ఉండాలి. బుద్ధిసూక్ష్మత ఒక్కటే సరిపోదు ఈశ్వరుని దయకూడా ఉంటేనే కాని నువ్వు ఏది ఆత్మ, ఏది అనాత్మ అనే విభజన చేయలేవు. ప్రాపంచిక విద్యల వలన నీ పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది, నాలుగు రూపాయలు సంపాదించుకోవచ్చు అంతేగాని వాటివలన నీకు మోక్షం రాదు. ఒక్క ఆత్మవిద్య మాత్రమే నీకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. అందుచేత నీ శరీరయాత్రకు సరిపడ పనిచేసుకొంటూ మిగతాటైమునంతా ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు ఉపయోగించుకో.

ఎదుటివారికి నువ్వు ఏది చేస్తే అదే నీకు ఎదురు వస్తుంది. నువ్వు ఎదుటివారి గురించి చెడ్డగా ఆలోచిస్తే నీకు చెడ్డ ఎదురవుతుంది. ఆత్మ అందరి హృదయాలలో ఉంది, అదే నీ హృదయంలో కూడా ఉంది, అదే నువ్వు, అంటే నువ్వు అందరి హృదయాలలో ఉన్నావు కదా. నువ్వు మనోనిగ్రహం కలిగి ఉండి, అందరి హృదయాలలో ఉన్న నిన్ను చూసుకొంటూ, ఇతరులను ప్రేమిస్తూ, వారికి చేయగలిగిన సహాయం చేస్తూ అలా పని చేస్తూ ఉంటే నువ్వు పని చేసినా చేయనివాడితో సమానము, వాడు చేసిన కర్మ పునర్జన్మకి కారణం అవ్వదు. ఒకవేళ అప్పుడు వాడి మనస్సులో విత్తనాలు పడినా ఈశ్వరానుగ్రహం వలన కాలిపోతాయి. కాలిపోయిన విత్తనం మరల మొలవదు, అది పునర్జన్మకుకారణం అవ్వదు. మనం చిన్నవిత్తనం నాటితే పెద్దవృక్షం అవుతుంది. అంత చిన్నవిత్తనంలోనుండి ఇంత పెద్ద చెట్టు వచ్చిందా అని మనకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అలాగే ఈ దేహం చనిపోయేటప్పుడు మనలో చిన్నవాసన మిగిలిఉన్నా అది పెద్ద సంసారానికి కారణం అయిపోతుంది. చిన్నవాసనే కదా అని నువ్వు అశ్రద్ధ చేస్తే సంసారం రావటానికి, నీకు పునర్జన్మ రావటానికి ఆ చిన్నవాసన చాలు. అందుచేత వాసనల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి, పూర్తిగా వాసనాక్షయం అయితేగాని నీకు ఆత్మజ్ఞానంరాదు.

పూర్వమీమాంసలో అపూర్వవిధి, నియమవిధి, పరిసంచాకవిధి అని మూడు రకాలుగా చెప్పారు. అపూర్వవిధి అంటే చెప్పటానికి చాలా కష్టమైన విషయం చెప్పగలగటం. అది చెప్పటం సాధ్యంకాదు అటువంటి విషయం ఎవడైనా చెప్పగలిగితే అది అపూర్వం. మనోనాశనం అయ్యాక ఒకవేళ శరీరంతో ఉన్నా వాడు పొందిన అనుభవం వాడే చెప్పలేడు. ఎందుచేతనంటే అది మాటలకు అందదు, మనస్సుకు అందదు, బుద్ధికి అందదు ఇంక ఎలా చెపుతాడు. నియామక విధి అంటే కొంతమంది పేకాటలో, గుర్రపు పందాలలో డబ్బు

సంపాదిస్తారు. అలా డబ్బు వచ్చిపడింది అనుకో దానిని వదిలెయ్యి. మామూలుగా నువ్వు ఏదో పని చేసుకొని డబ్బును సంపాదించవచ్చు అంటే డబ్బు సంపాదనలో కూడా నియమం విడిచిపెట్టకు. ఒక నియమం లేకుండా, ఒక పద్ధతి లేకుండా నీకు డబ్బు వచ్చేస్తూ ఉంటే బాగావస్తోంది అనుకోకు, అక్కడతోటి ఆపేసి నీ సంపాదనను ఒక క్రమపద్ధతిలో పెట్టుకో. క్రమం తప్పిపోయింది అనుకో దానివలన వచ్చేబాధ ఇప్పడు నీకు తెలియకపోయినా రాబోయేజన్మలో దాని వలన నువ్వు సఫర్ అవ్వవలసి ఉంటుంది. అంటే నువ్వు అక్రమ మార్గాలకు వెళ్ళకు, క్రమమార్గంలో ఉండు అంటే నియామకవిధి విడిచిపెట్టవద్దు. రమణమహర్షిగారు మనకు పనికిరాని విషయాలను అసలు చెప్పరు. ఒక్క ఆత్మగురించి తప్ప మిగతా విషయాలు చెప్పరు. ఆచార్యులు మనకు పనికివచ్చే విషయాలు చెపుతారు. పనికిరాని విషయాలు కూడా చెపుతారు. పనికిరాని విషయాలు ఎందుకు చెపుతారు అంటే ఆ విషయాలలోనికి వెళితే ఈ ప్రమాదం ఉంది, వాటి వలన తాత్కాలికంగా మీకు లాభాలు వచ్చినా పరిణామంలో దుఃఖం వచ్చేస్తుంది అని తెలియజేసి వాటిలోనికి మీరు వెళ్ళకుండా చూడటంకోసం పనికిరాని విషయాలు కూడా మనకు ఆచార్యులు చెపుతూ ఉంటారు, దీనినే పరిసంచాకవిధి అంటారు. ఎందుకు ఇటువంటి గొడవలు అన్నీ మనకు చెపుతున్నారు అని మనకు అనిపిస్తుంది కాని అందులో ఉన్న ప్రమాదం మనకు తెలియజేసి భవిష్యత్‌లో మనం వాటిలో పడకుండా చూస్తారు. వాడు ఆచార్యుడు.

వాలి రాముడితో అంటాడు నువ్వు సత్పురుషుడిలాగ కనిపిస్తున్నావు కాని నీ లక్షణాలన్నీ దుష్టుడి లక్షణాలు. నా ఎదురుగావచ్చి నన్ను ఎందుకు చంపలేదు. నేను సుగ్రీవుడితో యుద్ధం చేస్తూ ఆ మైకంలో ఉండగా ఎక్కడో చెట్టుచాటునుండి బాణంవేసి చంపుతావా? నువ్వు సత్పురుషుడివేషంలో ఉన్న దుష్టుడవు అని వాలి అంటాడు. అప్పడు కూడా రాముడు ప్రశాంతంగా ఉన్నాడు, ఆయన మనోనిగ్రహం చూడండి. విద్య గలవాడికి వినయం రావాలి. మీకు విద్య ఉండి వినయం రాకపోతే అది ఒక విద్యా అంటాడు ఆచార్యులవారు. నిప్ప కాలుస్తుంది అది దాని ధర్మం. మేము నిప్పను ముట్టుకొన్నాము కాలలేదు అని అంటే అది నిప్ప కాదని అర్థం. మేము బాగా విద్యావంతులము మాకు వినయంలేదు అంటే మీరు నేర్చుకొన్నది విద్యకాదు, అది అవిద్య. బాగా చదువుకొని వినయం సంపాదించుకొన్న బ్రాహ్మణుడిలో, కుక్కలో, కుక్కమాంసం తినేవాడిలో, ఏనుగులో అందరిలో ఉన్న పరమాత్మ ఒక్కడే. వారి శరీరాలు తేడాగా ఉండవచ్చు, వారి గుణాలు తేడాగా ఉండవచ్చు. వారి వారి

కర్మలను బట్టి వారు అలా ఉన్నారు. అంతా జీవకోటే. నీకు ఎందుకు వారి గొడవ. అందరిలోను పరమాత్మ ఉన్నాడు, ఆయనను చూడటం నేర్చుకో. అప్పుడు ఇంక నీకు వికారాలు రావు. మనస్సు కూడా అనాత్మ. నువ్వు అనాత్మతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నావు. ఎప్పుడు ఏ ప్రమాదం వచ్చి మీద పడుతుందో చెప్పలేము. కత్తి అంచుమీద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉండాలో ఈ ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రయాణం చేసేవాడు అంత జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

వాడు అటువంటివాడు, వీడు ఇటువంటివాడు అని విమర్శలజోలికి వెళ్ళవద్దు. మిగతా వారి గొడవ నీకు ఎందుకు. వారి రూపాలు ఎలా ఉన్నా, వారి గుణాలు ఎలా ఉన్నా నువ్వు మటుకు వారిలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడిని దర్శించు, అప్పుడు నువ్వు నిజమైన పండితుడివి అవుతావు. మీరు వైకుంఠాలగొడవ, కైలాసాలగొడవ వదిలేయండి. బోత్‌సైడ్స్ హేపీనెస్ చూసుకోమని చెపుతున్నారు. అంటే శరీరం ఉంటే సుఖం, శరీరం లేకపోతే సుఃఖం, ప్రపంచం కనిపిస్తే సుఖం, ప్రపంచం కనిపించకపోతే సుఖం ఇలా బోత్‌సైడ్స్ సుఖం రావాలి, అదీ అద్వైత బోధ. పాపాలు పుణ్యాలు గొడవ వదిలేయండి. సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకోండి. బ్రహ్మానుభవం కలిగాక ఈ పుణ్యపాపాలు అన్నీ స్వప్న సమానము. పుణ్యం స్వర్గంలోకికాని, పాపం నరకంలోకికాని పంపలేవు. అవి శక్తిహీనం అయిపోతాయి, బ్రహ్మజ్ఞానం అనే అగ్నిలో అవి కాలిపోతాయి. ముందు నీ మనస్సులో ఉన్న కల్మషం ఏమిటో చూసుకొని అందులో నుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. అస్తమాను బజారులో పడిపోకండి. రోజూ ఒక గంట ఏకాంతంగా ఉంటే మీ మనస్సులో ఉన్న కల్మషం మీకు తెలుస్తుంది. ఒకవేళ మీరు దానిని గ్రహించలేకపోయినా, ఆ కల్మషాన్ని మీకు తెలియజేసి, దానిలోనుండి బయటకు వచ్చే శక్తిని కూడా ఆయనే మీకు ప్రసాదిస్తాడు. వాడే ఆచార్యుడు. అయితే మనకు విశ్వాసం ఉండాలి. నీ ఎదురుగా కొండ ఉంది అనుకో. నువ్వు నిజంగా విశ్వాసపాత్రుడివి అనుకో, ఆ రోడ్డు దాటి వెళ్ళి అక్కడ కూర్చో అని కొండను ఆదేశిస్తే కొండవెళ్ళి అక్కడ కూర్చొంటుంది అంటాడు ఆచార్యుడు. ఆచార్యులవారి ఇంటికి మూడు ఫర్లాంగుల దూరంలో పూర్ణానది ఉండేది. ఆచార్యులవారి తల్లి పెద్ద వయస్సులో స్నానం చేయటానికి అంత దూరం నడవలేక వచ్చేటప్పుడు పడిపోయింది. అంతదూరం ఎందకు నదీస్నానం మానేయమని ఈయన చెప్పినా ఆవిడ మానేది కాదు, దానికి అలవాటుపడిపోయింది. ఆచార్యులవారు ఏమి చేసారు అంటే నువ్వు దూరంగా ఉన్నావు, కొంచెం మా ఇంటి ప్రక్కనుండి ప్రవహించు అని ఆ నదిని ప్రార్థిస్తాడు. అప్పుడు ఆ నది ఆయన ఇంటి ప్రక్కనుండి ప్రవహిస్తుంది. మీరు కాలిడి వెళ్ళి

చూస్తే నది ఎలా మలుపు తిరిగిందో మీకు తెలుస్తుంది.

పెట్రోలు వలన కారు ఎలా నడుస్తూ ఉంటుందో అలాగ ఈ వాసనల వలన మనస్సు నడుస్తూ ఉంటుంది. పెట్రోలు అయిపోతే కారు ఆగిపోతుంది అలాగే నీలో ఉన్న వాసనలు అన్నీపోతే మనస్సు పనిచేయటం ఆగిపోతుంది అంటే జన్మలు ఆగిపోతాయి. ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే నిన్ను ఎవడైనా చూసి అసూయపడుతున్నాడు అనుకో, నిన్ను ఎవడైనా ప్రేమిస్తున్నాడు అనుకో అందులో ఏముంది. వాడూ నువ్వే కదా. కాని విమర్శించేవాడు ఏమనుకొంటాడు అంటే వాడూ నువ్వూ వేరు అనుకొంటాడు. వాడూ నువ్వూ ఒక్కటే అనుకొన్నప్పుడు ఎవడో ద్వేషిస్తే నీకు దుఃఖం ఏమిటి? ఎవడో ప్రేమిస్తే నీకు ఉద్రేకం ఎందుకు అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. ఎక్కడికక్కడ నరికి అవతల పారేస్తున్నారు. అనాత్మగొడవలు ఇంక తీసేయండి. అది మీరు కాదు అన్నప్పుడు ఇంక కౌంటింగు ఎందుకు, తీసేయండి. అది ఆత్మా అనాత్మా, సత్యమా అసత్యమా, అది మనకు ఉపయోగపడుతుందా ఉపయోగపడదా అవి రెండే ప్రశ్నలు వేసుకొని అక్కరలేనివి లాగేయండి, తుడిచేయండి అంతేగాని వివరాలలోనికి వెళ్లటం ఎందుకు?

ఏసుక్రీస్తు భక్తుడు ఒకడు అంటాడు ఓ ప్రభువా! ఎంత దుఃఖం వస్తే ఎవడికి కావాలి, ఆ దుఃఖాన్నంతా భరించగల శక్తి నువ్వు నాకు ఇచ్చేటప్పుడు ఎప్పటికైనా ఆ దుఃఖమే పోతుంది అన్నాడు. ఏసును వాళ్ళ తల్లి అంటుంది నీకు ఒళ్లంతా ముళ్ళు గుచ్చేసారు, ముళ్లకిరీటం పెట్టారు, ఈ బాధ ఎలా భరిస్తున్నావు. యెహోవా నీకు భరించే శక్తిని ఇవ్వకపోతే ఇదంతా నువ్వు ఎలా భరించగలవు అంటుంది. ఆవిడ ఏసు బాధను చూస్తోంది. వాడి బాధను వాడు చూసుకోవటం లేదు. సత్పురుషులు ఎలా ఉంటారో చూడండి. నాకు కొంప లేదు నా తరువాత మా అమ్మ ఏ కొంపలో ఉంటుంది అని వాడు ఆలోచిస్తున్నాడు. అమ్మ ఎప్పుడు చనిపోతుంది అని మనం కనిపెట్టుకొని ఉంటే ఇంక మనం వాళ్లను ఏమి చూస్తాము. నిన్ను నువ్వు నియమించుకోవాలి. వారు అలా ఉన్నారు మనం అలా ఎందుకు ఉండకూడదు, వీరు ఇలా ఉన్నారు మనం ఇలా ఎందుకు ఉండకూడదు అనుకోవద్దు. భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా మనం ఉండాలి, మిగతా గొడవలు వద్దు. భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా ఉండలేకపోతే అలా ఉండటానికి మనం ప్రయత్నం మొదలుపెడితే ఆయన దయ వచ్చేస్తుంది. నీ ప్రయత్నం సఫలం అయ్యేలాగ ఆయన దయ నీకు సహకరిస్తుంది. అందుచేత ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు.

ఎవరినీ ద్వేషించవద్దు, మనస్సులో అందరి క్షేమాన్ని కోరుకో. భౌతికంగా సహాయం చేయగల శక్తి నీకు ఉంటే ఇతరులకు నువ్వు చేయగలిగిన సహాయం చెయ్యి. నీకు ఇంట్లో దారిద్ర్యం ఉండవచ్చుగాని మనస్సులో దారిద్ర్యం ఉండకూడదు. నువ్వు ఇలా జీవిస్తూ ఉంటే ఇక్కడే ఈ భూమి మీద తిరుగుతున్నప్పడే బ్రహ్మానందం వచ్చి నిన్ను వరిస్తుంది. కొంతమంది విషయాలను ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు, కొంతమంది డబ్బును ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు, కొంతమంది చదువును ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు కాని బ్రహ్మంను ఎంజాయ్ చేసేవారు ఈ లోకంలో ఎంతమంది ఉన్నారు. మీ ఆయన మంచివాడు అయినా అది ప్రకృతి గొడవేకదా, డబ్బు కూడా ప్రకృతి గొడవే, చదువు కూడా ప్రకృతి గొడవే. వీటిమీద ఆధారపడిన సంతోషం ఎంతకాలం నిలబడుతుంది. నీ సంతోషం మనోకల్పితం, నీ దుఃఖం మనో కల్పితం. మనస్సు లేకపోతే ఏమీలేదు. ఉన్నది భగవంతుడు ఒక్కడే. ఆ స్మృతి నీకు లేకపోవటం వలన ఇది అంతా నిజం అనుకొంటున్నావు. ఎంతోకొంతస్వార్థం తగ్గించుకొని నువ్వు మంచి పనులు చేస్తూ ఉంటే, చేప ఏవిధంగా అయితే నీటికి ఎదురు ఈదుతుందో అలాగ నీవు మనో ప్రవాహమునకు ఎదురు ఈదుతూ ఉంటే అప్పడు నువ్వు చేసే సాధనకు ఆయనకు సంతోషం కలుగుతుంది, నీ మీద ప్రీతి కలుగుతుంది. భోక్త ఆయనే, నువ్వు చేసిన మంచి పనిని ఆయన భుజిస్తాడు. ఆయన భుజించి ప్రతిఫలంగా నీకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు.

మన అంతర్యామి తప్పించి మన క్షేమం కోరేవాడు ఎవడూ లేడు. సమాజం ఎలా ఉంది అంటే పెట్టిన రోజు పండుగ, ఏ రోజు పెట్టకపోతే ఆ రోజునే తద్దినం ఇదీ పరిస్థితి. ఎంతమంది అహంకారాల్ని మనం సంతృప్తి పరచగలము. ఇక్కడ భగవంతుడు ఏమి చెపుతున్నాడు అంటే నీ క్షేమం కోరేవాడిని నేనే అందుచేత నేను చెప్పిన మాటను జాగ్రత్తగా విను. నీ క్షేమం కోరేవాడు చెప్పినమాట వినకపోతే ఇంక ఎవరిమాట నువ్వు వింటావు. ఓ అర్జునా! నువ్వు యుద్ధం చేయనంటున్నావు. ఈ భీష్ముడిని ఎలా చంపటం, ఈ ద్రోణుడిని ఎలా చంపటం అంటున్నావు. నువ్వు చంపకపోతే మటుకు ఆ శరీరాలు ఎంతకాలం ఉంటాయి. దేహానికి చావు ఉంది. ఆత్మకు చావులేదు, ఆత్మకు వికారాలు లేవు. అటువంటి ఆత్మతో ఈ దేహాన్ని పోలుస్తున్నావు. ఇది ఏమి అపచారం. ఈ గ్రహచారం ఎలా వచ్చి నీ నెత్తిమీద పడింది. నువ్వు వీరందరిని చంపాలని చంపటం లేదు. యుద్ధం వచ్చి నీ నెత్తిమీద పడింది. యుద్ధం చెయ్యటం అనేది నీ డ్యూటీ. ఎవడిపని వాడు చెయ్యాలి. నీ పని ఏదో

నువ్వు చేసెయ్యి ఇందులో పుణ్యపాపములతో నీకు సంబంధం లేదు. మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడే శరీరం ధరించి వచ్చి చెపుతున్నాడు. అది మనం గ్రహించలేకపోతున్నాము. మన క్షేమం కోరేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, ప్రభువు ఉన్నాడు, మనం దిక్కులేని వారము కాదు. నారాయణుడే మనకు పెద్దదిక్కు. భగవంతుడిని మనలో అంతర్యామిగా పెట్టుకొని మాకు దిక్కులేదని అటువంటి బీదమాటలు ఎవరూ మాట్లాడవద్దు. భగవంతుడు చెప్పినమాటలను శ్రవణం చెయ్యండి. శ్రవణం చెయ్యటమే కాదు మననం చెయ్యండి. ఆయన మాటలను తిరిగితిరిగి అధ్యయనం చెయ్యండి. ఇంటికి వెళ్ళి ఆ మాటలను మనస్సులో రాపాడించుకోవాలి.

మీ కళ్ళు, ముక్కు ఒక అందమా? మీ కాళ్ళు, చేతులు ఒక అందమా? దేవుని దయ మీకు మోక్షాన్ని ఇస్తుంది కదా. దేవుని దయ కంటే మించిన అందంకాని, దేవుని అనుగ్రహం కంటే మించిన సౌందర్యంకాని ఈ లోకంలో ఎక్కడైనా ఉందా అంటున్నారు ఆచార్యుడు. ఈ లోకంలో ఎవరు మనలను విడిచిపెట్టేసినా భగవంతుడు మనలను విడిచిపెట్టడు అనే విశ్వాసం మీకు ఉంటే శాంతి రాకుండా ఎక్కడికి పోతుంది. మీరు విశ్వాసపాత్రులు అయితే శాంతి వచ్చేతీరుతుంది. సబ్జక్టు ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మీకు అర్థమవుతూ ఉంటే ఇప్పుడే ఇక్కడే ఈ శరీరం మరణించకముందే మీకు శాంతి కలుగుతుంది. బోత్‌సైడ్స్ హేపీనెస్. అటుచూస్తే సుఖం, ఇటుచూస్తే సుఖం. ఎటుచూసినా సుఖమే, ఎటుచూసినా ఆనందమే. నువ్వు అజ్ఞానంలో ఉన్నప్పుడు ఈ లోకం ఎంతసత్యంగా కనిపించిందో నీకు జ్ఞానోదయం అయ్యాక ఈ లోకం అంత అసత్యంగా ఈ జన్మలోనే నీకు తెలుస్తుంది, పునర్జన్మలు కాదు. ఎంత వండర్‌ఫుల్‌గా ఉంటుందో చూడండి. వైకుంఠం నీకు వద్దు, కైలాసం నీకు వద్దు. నువ్వు పొందుతున్న ఆనందంలో వెయ్యవ వంతు కూడా వారు పొందటంలేదు. అటువంటి ఆనందం, సముద్రంలో ఎంత నీరు ఉందో అంత ఆనందం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది ఇంక నీకు వైకుంఠానికి, కైలాసానికి ప్రయాణాలు ఎందుకు? ముందు సబ్జక్టును ఎంజాయ్ చెయ్యండి. వాడు నన్ను ద్వేషిస్తున్నాడు, వాడికి నేనంటే ఇష్టం లేదు ఇలా అనుకొని బాధపడుతూ ఉంటారు. వాడూ నువ్వే అనుకొంటే ఇంక ఏమీలేదు, మనస్సు పడిపోతుంది, ఇంక వికారాలు ఎక్కడ నుండి వస్తాయి. ఈ మాటలు అర్థమయ్యేటప్పుడు ఇంక నీకు సాధనతో పని ఏముంది. మీరు రోజూ నిద్రపోయేముందు శివనామంగాని, రామనామంగాని మీకు ఇష్టమైన నామం పదినిమిషాలు చేసుకోండి. అప్పుడు నిద్రలో మీకు తెలియకుండానే మీ మనస్సు ఆ మంత్రం చేస్తుంది, అది మీకు అదనంగా వచ్చే లాభం.

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

గురు వైభవం

ఆధ్యాత్మిక సాధనా మార్గంలో 'గురువు' యొక్క స్థానము చాలా విశిష్ఠమైనది. ఈ సకల చరాచర సృష్టికి ఆధారంగా ఉన్న అనంత, నిర్గుణ, నిరాకార, సచ్చిదానంద, పరమాత్మ యొక్క సగుణ, సాకార రూపమే దేహధారియైన గురువు. చిదాకాశ స్వరూపుడు, ద్వంద్వాతీతుడు, అజ్ఞాన నాశకుడు, సుజ్ఞాన బోధకుడు గురువు. దేవుడు, గురువు ఏక స్వరూపమే! అందుకే 'గురుదేవుడు' అంటారు. జీవుడు తాను బ్రహ్మమై యుండి, దేహాత్మబుద్ధి కారణంగా జనన, మరణ సంసార సాగరంలో దుఃఖిస్తున్న తరుణంలో, దానిని దాటించి ఒడ్డుకు చేర్చే సాధనమే దయాసాగరుడైన గురువు. సంసార రోగానికి దివ్యౌషధం సద్గురు బోధ. గురుబోధను అందరు వింటారు, కాని శ్రద్ధావంతులు మాత్రమే సారాన్ని గ్రహించగలుగుతారు. బొగ్గుకు నిప్పుయొక్క సంపర్కం కలుగగానే, దానికున్న నలుపురంగు పోయి ప్రకాశించునట్లుగానే, శిష్యునికి సద్గురు సాన్నిహిత్యం లభించగానే అతనిలోని అహంభావనకు అంతం మొదలై చివరకు పరిశుద్ధుడవుతాడు. గంగాజలం శరీరాన్ని శుద్ధిచేస్తే, గురుబోధ మనస్సును పరిశుద్ధం చేస్తుంది. మన సాధనా జీవితంలో అత్యంత కీలకమైనది సద్గురు కృప. సద్గురు కృప వల్లనే వాస్తవంగా నేనెవరో? తెలియబడి స్వగృహానికి తిరిగి చేరతాం. గురువు తన త్రికరణముల ద్వారా పరమశాంతిని బాహ్యంలోనికి ప్రసరింపజేస్తారు, కాబట్టి ఈ సృష్టికే అద్భుత వరం గురువు.

చావలి సూర్యనారాయణ మూర్తి, టీచర్, అమలాపురం

దారి చూపే గురువు లేకపోతే - ఎవరైనా అంధులే - 1

కర్మచక్రం నుంచి తప్పించుకోవటాన్ని ఎంతప్రయత్నం చేసినా పరిష్కారం కనిపించదు. చైతన్యంలో జాగృతమైనప్పడే పరిష్కారం అవుతుంది. మొగ్గ పుష్పంగా మారాలంటే దానికి కొంత సమయం కావాలి. తొందరపడితే రాదు అలాగే కర్మచక్రం నుంచి బయటపడాలంటే గురు అనుగ్రహం కోసం ప్రార్థనాపూర్వకంగా పశ్చాత్తాపంతో, విశ్వాసభరితంగా నిరీక్షించాలి. మనకు తెలుసున్న రీతిలో ఆయన్ని ప్రేమించాలి ఇది ముఖ్యం. ప్రేమకు సాటియైనది మరియొకటిలేదు. గురువు గొప్పదనాన్ని గురించి ప్రచారం కాదు మనం ఉద్ధరించబడాలి. పదిమంది నిద్రపోతూ ఉంటే ఒకరిని పేరుపెట్టి పిలిస్తే ఆయన మాత్రమే లేస్తాడు. అలాగే గురువు విషయంలో అంతే గురునామాన్ని జపిస్తే లేదా ఆ రూపంపై ధ్యానం ఆయన కళ్యాణగుణాలను స్మరిస్తే ఆయన పిలుపు మాటలు వినిపిస్తాయి. గురువు కష్టాలను తొలగించేవాడు కాడు కష్టాలకు ఉనికి లేదని అనుభవం ఇస్తాడు. గురువు మహాత్ముడు కాకపోతే ప్రతీదీ కష్టంగా కనిపిస్తుంది. గురువు ఎవరికి సహాయం చేసినా మరియొకరికి సహాయం చేస్తున్నాను అనుకోడు. మన చెయ్యికు గాయమైతే మందు వేసుకొంటాము ఎవరికో నయం చేస్తున్నాము అనుకోము. అలాగే సర్వాంతర్యామితత్వాన్ని తెలుసుకొన్న గురువు మన బాధలను ఉపశమనం చేసి ఆయన బాధను తీర్చుకొంటారు. ఆచేతనాతత్వం అటువంటిది. అందుకనే శ్రీనాన్నగారితో సాధకులు కష్టాలు తొలగినాయంటే "మీ గురించి ఆలోచించే శ్రమ తగ్గించారు" అంటారు. "కోటి చంద్రులు, కోటి సూర్యులు ఉదయించినా సద్గురువు లేకపోతే అంతా కటిక చీకటే" అంటారు కబీర్. నిర్మల హృదయంతో గురువును ఇలా ప్రార్థించాలి "దేవాదిదేవా నిన్ను రోజు అంతా తలచుకొనేలా చెయ్యి. నా ప్రతీ ఆలోచనా, పని నీకు మరింత చేరువయ్యేటట్లు చేయి. నీ పాదాల మీద భక్తి నాకు కలిగేలా చెయ్యి, నేను మరిచిపోయినా నాకు గుర్తుచెయ్యి ఆ బాధ్యత నీదే. నా మాటలతో ఎవ్వరినీ నొప్పించకుండా ఉండేలా బలం నాకు ఇయ్యి అనాలి. నిజం చెప్పాలంటే శిష్యుడు ఎక్కడ ఉంటాడో గురువు అక్కడే ఉంటాడు. ఇది గురువు సత్తా. గురుతత్త్వం యొక్క గొప్పతనం అది. అది గ్రహించిన సాధకుడు. అనుక్షణం గురువు తనను చూస్తున్నాడని జాగరూకతతో, హెచ్చరికగా భావించి జీవితాన్ని నిర్మలబుద్ధితో నిరహంకారంగా జీవితాన్ని సాగిస్తే గమ్యాన్ని చేరటం నల్లేరుమీద బండినడకగా అవుతుంది. గమ్యాన్ని చేరిపోతాము. అదే గురువు లేకపోతే మనకు తోచిన పనికిమాలిన మార్గంలో ప్రయాణం చేసి గతిని నిరోధించుకొన్న వారమౌతాము. అందుకనే పరమహంసగారు ఒకరితో "ఒరే నేను గీత గీసానురా ఎక్కడికి వెళ్ళగలవు" అంటారు. గురువు నాకు రక్షకుడుగా ఉన్నాడనే విశ్వాసానికి మించిన సాధనలేదు ఇది సత్యం సత్యం - సత్యం. (సశేషం)

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం